

פרק שני עירובין פסין עושין

עין משפט
גר מצוה

ב

**ט א ב ג מ"י סס קלכה
ל:**
**י ד ה מ"י סס סל' נל
ופמי"ז סס סל' נל
טוש"ע ח"ס קי' סנס
קמ"ר ג:
יא ו ז ח מ"י פ"י"ז סס
סלבנה נל:**

כִּי איתמר رب נחמן אמר איזידור אמר. וזה למלמיין צבצם

דָּהֶדְרַן וְעַבְןָן. וְסִכִּי פִּי עַלְבּוֹן כֵּי דְּסִינְיוֹן
מְחַרְצָה אַין **בָּאָן.** הַעֲגִ'ן סְוִוְרָה מְנוּנָה

ה'אמר יاه מופל. דעה ניכת ליוין אין כ' מומ�יה מלצומו לרשות חכינו: אפיקים מ' ביניין ובמיכון לרשות אין כ' הפקין: האסוי כ'גדמלפלך (ט) מעמל ר' הקון: ואלה ע'

(ה) צדמָה: לְקַמֵּן כָּאֵן
 (ג) צדמָה וְ: לְקַמֵּן כָּאֵן
 (ו) [לְקַמֵּן סָבָב], (ז) מְגִילָה
 (ט) עֲטָרָה (פְּסָכָה), (י) צדמָה
 (י) עֲטָרָה לְקַמֵּן מְנֻסָּה, (ז) סָכָה
 (ח) לְמִתְהָרָה, (ט) יְזִוֵּר וְיְזִוֵּר עַפְתָּה
 מס' לְמִשְׁעָנָה לְדָפְרָה, (ט) לְקַמֵּן
 (א) ? (בְּלִיטָמָה גְּ: פְּסָכָה)

רביינו חננאל

תרי גוני נמי תרי הכהן נמי תרי גונו נדר בעא
מניה אבוי מרבה חצר שראשה נכns לבין
הפסין מהו לטטל מוחכה לבין הפסין ומביין
הפסין לתוכה אל מוחר שתום מאוי אמר ליה
אסטור אמר רב הונא שתום אסוריין ואפילו
עיוירבו גוירה שעשו יאמרו עירוב מועלם לבין
הפסין רבע אמר עירובו מותר אל אבוי לרבע
התניא דמסיע לך ^א חצר שראשה אחד נכns
לבין הפסין מותר לטטל מוחכה לבין הפסין
ומביין הפסין לתוכה אבל שתום אסורי כד"א
שללא עירובו אבל עירובו מורהין למא תויוי
תהיובתה דרב הונא אמר לך רב הונא החם
ודחרון וערבן בעא מניה אבוי מרבה יבשו
מים כשבטה מהו אל ^ב כלום העשית מהחיצה
אללא בשבייל מים מים אין כאן מהחיצה אין
כאן בעי רבין יבשו מים כשבטה ובאו כשבטה
מהו אל אבוי יבשו כשבטה לא תיבעי לך
דרכני מיניה דמר ופשט לי דאסור ^ג באנו נמי
לא תיבעי לך דרוהה ליה מהחיצה העשיה כשבטה
בשוגג בין בז' בז' באונס בין ברצין
שםה מהחיצה ולאו איתתר עליה אמר ר' נ' לא
שנו אלא לזרוק אבל לטטל לא ^ה כי איתתר
דר' ג' אמזריך איתתר אמר ר' א' הזרוק לבין פסי
הבריאות חייב (^{א'}ל) פשיטה אוי לאו מהחיצה
ההיא היכי משתורי ליה למלאות לא צריכא
ידעד בעין פס' ביראות ברה' ווק לתוכה
חייב הא נמי פשיטה אוי לאו דבעולם מהחיצה
צרכיכא ע"ג דקא בקעיה בה רכבים ומאי קמ' ^ל
Ճדלא אותו רכבים ומבטל מוחצתה הא א"ר
אם היהיתה דרך רה' מפסקתן סלקנה לצידין
וחותב' א' אינו ציריך ^ו רבוי יהונן ור' א' דאמר
תהורויהו כאן הודיעך כחן של מהচיבות או
מהחitem הזה אמינו כאן ולא סבירא ליה קא
משמען לנו ^ז כאן וסבירא ^ז ליה ולמא הא ולא
בעי הרק ^ז חדא מכלל חברותה איתתרם: מותר
לחקריב לבאר וכו': ^ט תנן החם לא עמוד
ארם בראשות הרכבים וישתה בראשות היחד
ברשות היחד וישתה בראשות הרכבים אלא אם
כן מכנים ראשו ורוכו למקום שהוא שותה
יב'

(ה) ר' ש"י ד"ר מלוכ
טפנול ווי' כמדפסת רב
הנה טמנא ספ"ס:
(ז) ווי' נוירין גראבן מלוכ
מהציגות בור' גמיש ול
טבון ד"ה זיה מערוב
וי' עטיג' גראבן קומן מלוכ
ויא ול ד' מלוכין גל' גל'
ומי' ומיכם מומן מהק'
(ט) וא' בא"ד מלוכן
מתבססה דיא' סי' להו
מי' לדי מוץ מטלט:

@@@

מוסוף ר' ש"

אלא דוקין מלומר
(פרק כה) ווי' מלומר דוקין
מוגדר ליליך מ' לאך
(שבת ק"ט). אבל מלבלל
אלא הוציא מומי' פטנול
גונזואה קוקו מוגדרת
(וש). לא יונמד אדם
בר' בר' ושהה בר' דוח'.

ווערט ווערט נידנ' גאנז
לאט לאט אנט, גרא
סמל וויאן סכל' מלוכ
וועגן מוגדרת מומן (שבת ק"ט).

בר' ר' ווישטה
(יא) לאט לאט נידנ' גאנז
לאט לאט אנט, גרא
סמל וויאן סכל' מלוכ
וועגן מוגדרת מומן (שבת ק"ט).

ונלעיסו לסיינו בקעת גראן להכמי פולני שמייניו הלאוונטה עד סיינו צממי ממייניך מנטה נסעה להחטב כמוני: ולי